

ÅTERTÅG TILL STÅNDLÄGRET

---

följde oss. Bilen stod lastad, det återstod blott att sitta upp. Kung och Chen föreslogo att de skulle följa mig till Yews läger, dit vi blott hade en halvtimme. Jag tog ett hjärtligt farväl av vår doktor och de övriga kvarvarande och satt upp. Inom ett ögonblick hade de försvunnit och dolts av de dammoln bilen virvlade upp.

Klockan var $1/2$ 8. Serat satte en rasande fart på bilen. Skymningen sänkte sig allt djupare över jorden och det sista återskenet av aftonrodnaden slocknade. Jag lämnade hela expeditionen bakom mig och började en mer än oviss färd. Det gällde ju att skaffa de medel, utan vilka våra vagnar voro förlamade och deras besättningar i lika hård fångenskap som i Korla.

Nu hade nattens mörker segrat även i väster ”och tysta som Egyptens präster begynte stjärnorna sitt tåg”.

Hur våra öden sedan gestaltade sig har jag berättat i min bok ”Sidenvägen”. Hummel, Bergman och Kung begåvo sig på skilda vägar genom Kuruk-tagh till Urumtji och sent omsider, i september, inträffade också Chen, Georg, Effe, våra mongoler och tjänare i Sinkiangs huvudstad. Då den sista gruppen anlände, hade Hummel och Bergman redan brutit upp på den långa färden hem till Sverige emedan vår doktors tillstånd ovillkorligen krävde vård och vila.

Yew och jag hade med personbilen, förd av Serat, den 6 juni nått Urumtji, där vi under fyra och en halv månader kvarhöllos som ett slags politiska fångar. Först den 21 oktober återfingo vi, tack vare den sovjet-